

عنوان مقاله:

طرق تحمل حدیث و شرایط آن

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سید مهدی تقیبی - استاد درس خارج حوزه خراسان و استادیار دانشگاه علوم اسلامی رضوی

سید عبدالحمید حسینی - طلبه درس خارج حوزه علمیه خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

حدیث یکی از منابع اصلی استنباط احکام و فهم مسائل دینی در میان شیعه و اهل سنت است از این رو از اهمیت بالایی برخوردار بوده و از دیر باز مورد توجه علما قرار گرفته است. از این جهت که حدیث نسل به نسل و در طول سلسله سند ها و طبقات سندی متعددی به ما رسیده است که شرایط و ویژگی های احادیث از حیث راوی، مروی عنه و متن و سند بررسی شود. یکی از اموری که در بررسی حدیث باید مورد توجه قرار گیرد طرق تحمل و فراگیری حدیث است یعنی اینکه راوی از چه راهی و در چه شرایطی حدیثی که روایت کرده را از شیخ خود فرا گرفته است، تاباشناخت این طرق و شرایط آن بتوان در امر حفظ منبع استنباطی از جعل و وضع تلاش کرد. علمادکتاب علم الحدیث و درایه در این باره مباحث خوب و فراوانی دارند. در این نوشته طرقت حمل و اخذ حدیث و تفصیل شرایط آن ها را بیان کرد. در هر تیره بندی بین این طریق ها، با ذکر الفاظی که در هر کدام مورد استفاده قرار می گیرد به صورت مقایسه و مقارنه ای بین اقوال علمای علم حدیث، در ضمن ذکر نمونه هایی از روایات معصومین علیهم السلام بیان خواهد شد. سیر بحث در این نوشته به این صورت است که ابتدا مفهوم تحمل و ارائه را از نظر علمای فریقین بیان کرده سپس تعداد طرق، مفهوم هر کدام و الفاظی که در هر طریق مورد استفاده قرار می گیرد را با رتبه بندی بین آن ها بیان نموده و سپس به ذکر شرایطی که در اهلیت داشتن راوی و مروی عنه اعم از شرایط نفسانی و کمالی و شرایط محیطی را ارائه خواهد شد. علما در این باره هشت طریق از جمله سماع، وصیت، وجاده، مناو له، اعلام، اجازه، قرائت و کتابت را بیان کرده و برای آن ها شرایطی مثل قدرت تمییز دادن و عقل در راوی، توجه و تایید از سوی مروی عنه و عدم موانع طبیعی را ذکر کرده اند

کلمات کلیدی:

حدیث، طرق تحمل و اخذ، شرایط راوی و مروی عنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713213>

